

[Rager.]

Virkeligheden har et Krav paa, fordi de nu engang har faaet denne Tilstand anerkendt, ogsaa vedblivende at faa det.

Men hvordan har nu hele denne Sag udviklet sig? Inden for Arbejdsløsheds-kassehistorien er jo i Virkeligheden Forsøget paa at danne denne Kassé paa tværs af Fag og alt andet blevet en straalende Fiasko. Af ca. 400 000 til samtlige Kasser knyttede Medlemmer staa der i Øjeblikket ca. 2 000 i denne Kasse; for nogle faa Aar siden stod der 1 000. Kassen har haft ret svingende Medlemstal, men den er altsaa naaet op paa i alt at have 0,6 til 0,7 pCt. af det samlede Antal Kassemedlemmer. Det er dette, jeg regner for en straalende Fiasko, men ogsaa lidt kan jo undertiden have sin Ret, selv om dette lidt kan volde og naturligvis i dette Tilfælde maa volde ret store administrative Vanskeligheder. Men nu spørges der: Med hvilken Begrundelse kan man begynde at røre ved denne Kasse? Har den ikke altid rettet sig efter Administrationens Bestemmelser, har den ikke altid opfyldt sine Forpligtelser helt og godt? Jeg skulde ikke ved denne Kasses Ligbegængelse have henvist til dens travrige Historie, hvis Forholdet ikke var dette, at man i Øjeblikket er i Færd med at gøre denne Kasse til en Martyrkasse. Man var nærmest ved at ville fortælle, at denne Kasse som Medlemmer talte de vidunderligste Engle. Man siger: Hvordan kan man her i Landet fra Frihedspartiernes Side mene, at man har Ret til at tvinge disse Mennesker ud af denne Kasse og ind i en anden Forening? Men det gør man heller ikke, der er jo intet i Vejen for, at Kassen kan bestaa uden Statsanerkendelse.

Men er de ærede Medlemmer, der taler om Kassen og dens Forhold, bekendt med, hvorledes de er? Jeg vil anbefale, at vi, naar vi nu dog skal have et Udvalg, saa søger at faa dette Udvalg til at træde i Arbejde allerede i Eftermiddag, for at vi straks kan sende en Anmodning til Arbejdsdirektøren om at give en Udtalelse om denne Kasses Historie.

Den første Leder af Kassen, den første Forretningsfører, maatte Arbejdsdirektoratet afsætte, og det var jo ikke for det gode Arbejde, han havde udført. Saa blev der lovet Bod og Bedring; men hvad saa? Vi husker Ranum-Affæren, der opstod i Efteraaret 1934, hvor Arbejdere et Sted, samtidig med at de havde Arbejde, hævdede Understøttelse. Kassens Tillidsmænd afviste det, Kassens Hovedledelse stillede sig bagved,

men Resultatet, da man kom til Bunds i Sagen, var, at 10 Medlemmer fik betingede Domme, og en fik en ubetinget Dom og blev straffet. Naturligvis er der ogsaa forekommet Misbrug i andre Kasser, men ingen Steder i Forhold til Medlemsantallet i den Udstrækning som i denne Kasse. Dette har man Lov til at tage med i Bedømmelsen, og det var det, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen bl. a. spurgte om.

Disse mine Udtalelser er altsaa provokeret gennem Forespørgsler; men saa kommer dernæst det rent saglige Moment i denne Sag. Denne Kasse har en Fortsættelseskasse som andre Arbejdsløsheds-kasser; Fortsættelseskassen aabnes og lukkes efter bestemte Regler, men den har Medlemmer inden for forskellige Fag, og nu kommer der altsaa det Forhold frem, at et Medlem, en Murer f. Eks., kan under visse Omstændigheder have Fordel ved at være Medlem her, nemlig naar den kristelige Fortsættelseskasse er aaben, hvorimod Murerfagets maaske ikke er det. Med andre Ord: Arbejdsløshedstallet inden for denne ikke-fagbegrænsede Kasse kan blive afgørende for, om Fortsættelseskassen virker til Fordel for Folk, der hører til et Fag, hvor der maaske i det givne Øjeblik ellers er god Beskæftigelse, eller eventuelt for det modsatte, at Folk, der hører til et Fag, hvor der er meget daarlig Beskæftigelse, ikke kan faa Fortsættelseshjælp, fordi den kristelige Kasses Medlemmer paa det Tidspunkt gennemgaaende er godt beskæftiget.

Der ligger der et tydeligt Bevis paa det irrationelle i denne Kasses Bestaaen, og jeg maa da se saadan paa det, at naar dertil desuden kommer, at Kassen økonomisk set hører til de daarligst konsoliderede, naar dertil yderligere kommer, at den har et stort administrativt Apparat med mange Afdelinger — ved Udgangen af Finansaaret 1935 havde den 75 Afdelinger for ca. 2 000 Mennesker, et relativt meget stort Antal Afdelinger, et meget vanskeligt Administrationsapparat at have med ind i en ellers logisk opbygget Lovgivning —; saa maa jeg finde, at det er naturligt, at man siger: det Forsøg, som der dengang blev givet Mulighed for at gøre, er blevet en oplagt Fiasko. Denne Kasse har vist sig paa mange Maader at virke uheldigt, den er irrationel, og Trangen til at være i en saadan Kasse har kun vist sig hos ca. 0,6 pCt. af samtlige de forsikrede, efter at der gennem 10 Aar har været udfoldet et til Tider meget paagaende Agitationsarbejde for Kassen.